Број: С 1 3 У 035148 20 У
Сарајево 5.11.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Енисе Имамовић у управном спору тужиоца MALCOM д.о.о. Сарајево, улица Бранилаца Сарајева број 11, којег заступа адвокат Пламенко Чустовић из Сарајева, улица Бранилаца Сарајева број 45, против рјешења број: ЈН2-01-07.1-77-7/20 од 2.2.2020.године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Сарајево, улица Маршала Тита 11а, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 5.11.2021. године, донио је сљедеће:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Тужба се одбацује.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем уважена је жалба понуђача FAAS д.о.о. Београд и поништени акти уговорног органа Електропренос БиХ а.д. Бања Лука, закључак број: ЈН-ОП-646-51/2019 године од 29.11.2019.године, тендерска документација број: ЈН-ОП-646-6/2019 од 23.5.2019.године и њене измјене и допуне број: ЈН-ОП-646-42/19 од 13.11.2019.године, обавезан је уговорни орган да жалиоцу FAAS д.о.о. Београд надокнади трошкове поступка у износу од 450,00 КМ, увећане за 17 % ПДВ, што укупно износи 526,50,КМ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Уважен је захтјев за поврат уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 7.500,00 КМ.

Против оспореног рјешења тужилац је покренуо управни спор јер сматра да је рјешење незаконито, а да тужилац има правни

интерес да побија оспорени акт, јер је учествовао у конкретном поступку набавке. Тужба указује да је тужена, одлучујући о жалби FAAS д.о.о. Београд, поништио цјелокупни тендерски документ и његове измјене, а за то није дао ваљане разлоге, што представља и разлог за побијање рјешења. Сматра да оспорено рјешење нема ваљане разлоге, да су дати разлози наведени паушално и уопштено, да није наведен ниједан законски пропис, те да је, у коначници, поступак набавке произвољно поништен у цијелости. Једина правна норма на коју се позива тужена у рјешењу је члан 110. Закона о јавним набавкама БиХ, а том одредбом је регулисано суспензивно дејство жалбе. Због свега наведеног тужиоцу као учеснику конкретног поступка јавне набавке је повријеђено право, због чега предлаже суду да тужбу уважи, оспорено рјешење поништи а предмет врати туженој на поново поступање у дијелу којим се указује овом тужбом.

У одговору на тужбу тужена је навела да остаје при наводима из оспореног акта и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану Заинтересовано лице је у свом изјашњењу предложило да се тужба одбије као неоснована, из разлога изнесених у побијаном рјешењу.

Како произилази из побијаног рјешења, тужена је уважила жалбу понуђача „FAAS" д.о.о. Београд, изјављену против закључка о одбацивању жалбе број: ЈН-ОП-646-51/2019 од 29.11.2019.године и истовремено поништила тендерску документацију ЈН-ОП-646-6/2019 од 23.5.2019.године и њене измјене и допуне број: ЈН-ОП-646-42/19 од 13.11.2019.године. Тужена је донијела одлуку као у диспозитиву цијенећи да је жалилац правилно указао да ни тужени није могао неспорно утврдити да је примљена жалба била неблаговремена. Надаље, иако је уговорни орган имао сазнања о постојању жалбе о којој није одлучено, дана 29.11.2019.године је обавио радњу отварања пристиглих понуда, те је, према схватању тужене, на тај начин поступио супротно одредби члана 110. Закона о јавним набавкама БиХ. Због тога су поништене све радње односно тендерски документ и предмет враћен на поновни поступак уговорном органу, све у складу са чланом 230. став 2. Закона о управном поступку БиХ.

Суд је претходно испитао постојање процесно-правних услова за мериторно рјешавање спора, па је нашао да услови не постоје, због чега је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Према службеој евиденцији овог суда, пресудом Суда БиХ под пословним бројем: С 1 3 У 035108 од 6.9.2021.године, а по тужби уговорног органа Електропренос БиХ а.д. Бања Лука, поништено је рјешење које се побија овом тужбом и предмет враћен на поновно одлучивање туженој Канцеларији за разматрање жалби. Дакле, рјешење које је предмет оспоравања у овом управном спору, већ је остало без правне снаге, те је престао и основ за одлучивање о таквом акту, што значи да нема ни услова за вођење управног спора,

због чега је тужбу ваљало одбацити, примјеном одредби члана 25. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР

Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Давор Жилић